

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Ο Β' ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ (*)

“Ενας έλληνοντάλερη βασιλεύς. Λουσβόβικος Ι και Μαζίκιλιανός. ”Ενας μονάρχης και μια χορεύτρια. Χτυπήματα με τη βεντάγια στη Βασιλική φαλάρη. Δώρα, κοσμήματα, τουκάλεττες, μέγαρα. Η ζεξγεράς των Βασικών. Η Λόλα Μοντές έφριζεται και ο Βασιλεύς παρακιτείται...” Ο βασιλεύς Μαζίκιλιανός και η πριγκήπισσα Μαρία. Η χρηματος δρές τοι πριγκίπικος ακλπ.

A'

Προειπενόν τὰ μιλήση κανείς γιὰ τὸ Λουδοβίκο τὸ ΙΙ, τῆς Βαναάς πρέπει προηγουμένων ν' ἀσφαλήθῃ μὲ λίγα λόγια γιὰ οὐς προποτύχους στὸ θρόνο, τὴν παποῦ τὸ Λουδοβίκο τὸ Ι καὶ τὸν πατέρα του τὸ Μάξιμιλιανό.

Και ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸν πατέρον του : « Δούσιοβίκος Ι., μόλις ἀνέβηκε στὸ ψρόνο του, θέλησε νά μεταβάλῃ τὴν προγενεσιανά του Μόναχο, σὲ μιὰ καινούργιαν ἀρχαῖαν Ἀθήνα. » Εγένετο ἐν αὐτῷ οἰκοδομῆς Ἐλλήνικουν υδρίουν καὶ παντούν σ. Ὁλα τον τὰ ἔργα, ἐβλέπεται κανεὶς τὴν ἑπτάρασα τοῦ ἀρχαίου Ἐλλήνικουν πολιτισμοῦ, τὸν δυούνον ἐλάττων. Λίγο καϊδό, μετὰ τὴν ἀνάρρηση του στὸ ψρόνο, παντρεύτηκε : ἦγε πιστὸς συζύγου, αυστηρὸς πατέρας και μωρώνας φεδωδόνες τοῦ δημοσίου θησαυροῦν. « Η μοναδικὴ του ἐψφαμένη ἤταν ἡ Ἐλλάς. Αὐτήν ἐβλεπε παντοῦ καὶ πάντοτε. » Ετοι ή βασιλείει του κυριολεκτικού μέσου στήριξ εἰρήνην καὶ μέσος σ' ἓνα ἀνόντερο πολέλλητην. Σ. ἔνα ζωγράφο ποι τον ζωγράφιστε κάποτε το « Γερμανικό Ρίγον » μια μαλλιρωπή εικόνα, είπε τὸ ἔτις ἡμίμητο ποὺ καρακούζει τὴν Ἐλλήνικατερίαν του : « Ο Ρίγος παράγεταις ἀπὸ τὴν ἐλληνικήν λέξην εἰς γενος... » Αργός Ρίγον είναι ποτάμιον Ἐλλήνικον ! »

Κατά τό 1832, δούλοδητος δσκιασμε μά μεγάλη χαρά : Όμικροπέρων γυνών του Οθωνών εξελέγη από τη διάσκεψη τον Λονδίνον, βασιλεύς τῶν Ἑλλήνων. Μά ή χαρά τον αυτή δε βάστησε και πολὺ γιατί οἱ Ἐλλήνες δὲν ἄργισαν γά διώξουν τὸ πρώτο βασιλεῖον τους. Μά αυτὸ δὲν ἐλιγόστερε καθόλου την ἐλληνολατρείαν τοῦ βασιλεύοντος τῆς Βαναρίας.

Η ζωή τῶν Λουδοβίκων Ι, θύ κυλοῦσε
από τὸ τέλος τῆς ἡσυχίας καὶ γαλή-
νια, ἀν' ἐν' ἀπροσδόκητη ἐπεισόδιον δὲν ἐχ-
ζόταν νὰ τὴ βάλῃ ἄξεψαν απὸ τὸν κανο-
νικὸν όρῳ πῃ τοι. "Ενα βράδυ τοῦ Σεπτεμ-
βρίου τοῦ 1846, κιθώνης ἡ Αὐτοῦ Μεγα-
λεύοττη ἐγκαύστου στὸ γραφεῖο τῆς, ἀ-
κοντὸς ἄξεψαν, ἔναν ἀπονήθιστο μόριμο.
Δινατές φωνές, φασαρία. "Ενας ὑπρέπετης
ἔτρεξε τότε μέσα στὸ γραφεῖο καὶ τοῦ
ἄνερέρος διτὶ μιὰ ἴσταντις χορεύτια ἡ ὄ-
ποια ἐπόρκειτο νὰ χορέψῃ ἔκεινο τὸ βράδυ
στὸ βασιλικὸ θέατρο τοῦ Μονάχου, ἐπειδὴ
ἡ ἀστονομία τῆς εἶχε πάρει πίσω τὴ σχε-
τικὴ ἀδεια. ἥθελε νὰ φάδσῃ μέχρι τοῦ
βασιλείου γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ τὰ πράπονά
της καὶ θὰ τὸ κατωρθούνει ἀν δὲν τὴν συγ-
κρατοῦσαν οἱ αὐλικοί! "Ο βασιλεὺς σκε-
ψτόταν κιδίας τὴν τιμωρία ποὺ ἤζει μιὰ
παροιοία φρασσούτης, θιαν, ἄξεψαν, ἡ κο-
ρεντρού παρονιστάτηρε μέσ' στὸ βασιλικὸ
γραφεῖο συνοδευομένην ἀπὸ ἔναν ὑπαστι-
στή. "Ιταν μια νέα λεπτὴ μελαχροΐν
γεμάτη φωτιά ποι ἀστραφτε δλόκληρη.
Ἀμέσως ὁ βασιλεὺς διάταξε νὰ τοὺς ἀ-
φίσουμενούς. Κατόπιν τὴ ρύτησε τ' ὅ-
νομα της. "Αλόια Μοντές, τοῦ ἀποκριθῆρε
ἔκεινη. "Ο βασιλεὺς τὴν παρακλήσεα τότε
νὰ συμμαζέψῃ λίγο τὰ ρούχη της, γιατί,
μέσ' στον κανγά της μὲ τοὺς αἰλικούς, εἶχε μισοφεσκιστεῖ τὸ κορδά-
της. Μια ἔξεινη προτίμησε νὰ μεινεῖ μὲ τὸ στήθος μισογύμνων. Καὶ
δὴ βασιλεύει ποὺ νέα τότε ἀγάλματα εἶχε μεμάσει, τάχας μὲ
τὴν πατιστήρε τελεόπτερο ἔκεινον τοὺς σώματος. "Οταν συνήλθε, πέντε
ἔτειν τὸ ζεύ, η Αλόια Μοντές τὸ πήρε καὶ τὸ έβαλε πάνω ἀπ' τὴν

καρδιάς της. Ο βασιλεὺς τῆς Βανιάνας πήγε πεντά χιλιόμετρα.
Από τὴν ἄλλη μέρα, ή Λόδια Μονές ἀρχισε τὶς πραστίας της στὸ Μόναχο, τὶς δόπτες παρακούσινθοπες ὁ θυματώμενος λαδὸς μαζί μὲ τὴν ἐφωτισμένη βασιλεὺς. Μερικοὶ στίγοι μὲ τὴν ὑπογραφή
Λουδοβίκου² ήταν ή πρώτη ἐκδήλωσις τοῦ βασιλικοῦ ἔφοτος ποδὸς τῆς χορεύτρια. Ἐπειτα ἀπολούθησαν καὶ ἄλλες πραγματικέστερες ἐξ-
δηλώσεις: κοινῷματα καὶ τονάλεττες, καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ, ἐρυτικές
επιστολὲς γεμάτες φλόγα καὶ πάθος. "Οταν ὁ βασιλεὺς βαρόθικε
νά χαρᾶξῃ στὴ φύλη του κοινῷματα, τῆς χάρισε ἔνα μεγάρο μὲ έν-
λόζηλο τὸ προσωπικό του. Ἐπειτα τὸ βασιλικὸν χορόν ἀρχίσε νά
περιπτά σὰ βροχή, στὴ κορεύτρια. "Ετσι τὸ βασιλικὸν ὑπαρχοφυλάκειο
ἀδειάσε μέσα σὲ μερικοὺς μῆνες. "Ο βασιλεὺς ἔβαλε τότε χέρι στὸ
Σαντομένιο θεάτρον, τὸν παραπλανητικὸν τοῦ βασιλικοῦ παραστατικοῦ,
καὶ τὸν παραπλανητικὸν τοῦ βασιλικοῦ παραστατικοῦ.

δημόσιο θησαυρό.

Τά πρόγλωτα δρώσας ἀρχισαν νὰ περιπλέκονται. Η κυβερνήσιμη εποχή, μά κι η ἀλλες ποὺ τὴ διαδέχτηκαν δὲν ἀργησαν ν' ἀκολουθήσουν τὴν τιχὺ της. Ο βασιλεὺς ὥστόσ λίγο ἀντηγούσας γ' αὐτὰ και περιέφερε τὴ φιλη του στὰ ἀπέλευτα τὸν ξωγάφων γιὰ νὰ κάνειν τὸν τίμωνα της. Όλος ἦταν 1845, πέρασα μὲ τοσούτη

Aóla Monteiro

βαρύ την ἀποστολή του ὃς βασιλέως.
"Πι γυνάκια του, ἡ προγενέστερα Μαρία τῆς Πρωσίας, είχε ἐπανομασθεὶς «ἄγγελος» τοῦ γὰρ τὴν ὄμορφα τοῦ προσώπου της, τὸ δόποι τὴν ἔκανε νῦν μοσάτη μὲ Φλωρεντίαν Παναγία, ὅσο καὶ για τὴν ἀγόντητε τῇς καρδιᾶς της καὶ τὴν ἀπόλυτητα τοῦ θεμάτων της.
Είχε πατρεψεῖ σὲ ὥλιγκανα 17 δρόνων και είχε πάλι νίγρη στὸ Μόναχο μαζί μὲ τὰ παγκύδια της καὶ τὶς κούκλες της.
«Ἐφερεν στὴν βιαναρική αὐλή, ὅπου διοι σκεδόνη ἤσαν γεοντοταλαζόρα, μιά νεανική φρεσάδα, καὶ τὸ παθολόγιον ὁρρόποτα αἵμα τῶν γεμανικῶν οἴων.
Μτσούνσιβρ—Αννοβέρου καὶ Μπρούνσιβρ—Χεοντζέλλεον.
Αὔτη ἦταν ἡ μητέρα τοῦ Λουδοβίκου II καὶ, δικαὶος θά δῆτε, πολλὰ πονοποεῖσθαι σ' αὐτῆν ὁ γυνάκις της.

Μερικά χρόνια ἐπέσαντας. Ο Μαξιμιλιανός βασίλευε ήσυχος, περιστοιχίους νότας από σφράγης ἐπιστήμονες και καλούς πολιτικών, ἔνω την πατιών του, δ. Λουδοβίκος κύριος μικρότερος, ἀδελφός του "Οδων" μεγαλώνων χορίς περιπέτειες και χωρίς καμμία χαρά στή ζών τους. Προγητικές σπουδές, σωρός καθηγητών, ανθροπότης, πλήξης. Μιά μονάχα ενδιαφορίστηκε στή πράγμα τότε το Λουδοβίκο: το θέματος της ἔρχοχης και τον πολιών βασιλιών πάγων της Βαυαρίας. "Εἰναις νέος οὐλάρχος βυθυνέμονς δ' οὐνειροπόλησις καθώς τους ἔκνταζε. "Ωρες καμένες! φύναε δὲ καθηγητής του. «Γιατί δὲν πάρετε; Υψηλάτατα, κανένα βιβλίο να διάβαστε, μά πλήττε κυντάζοντας τοὺς κάπους και τοὺς πάργους; »Δέν πλήττη καθόλου, ἀπάντοδες ὁ μικρός Λουδοβίκος. Φαντάζουμι ἔνα σορὸ δώρατα πράγματα και διασκεδάζει μ' αὐτά.

Τοῦ κάκου ἔητοῦσαν νὰ διασκεδάσουν αὐτὸ τὸ ποιγκηπόπουλο

